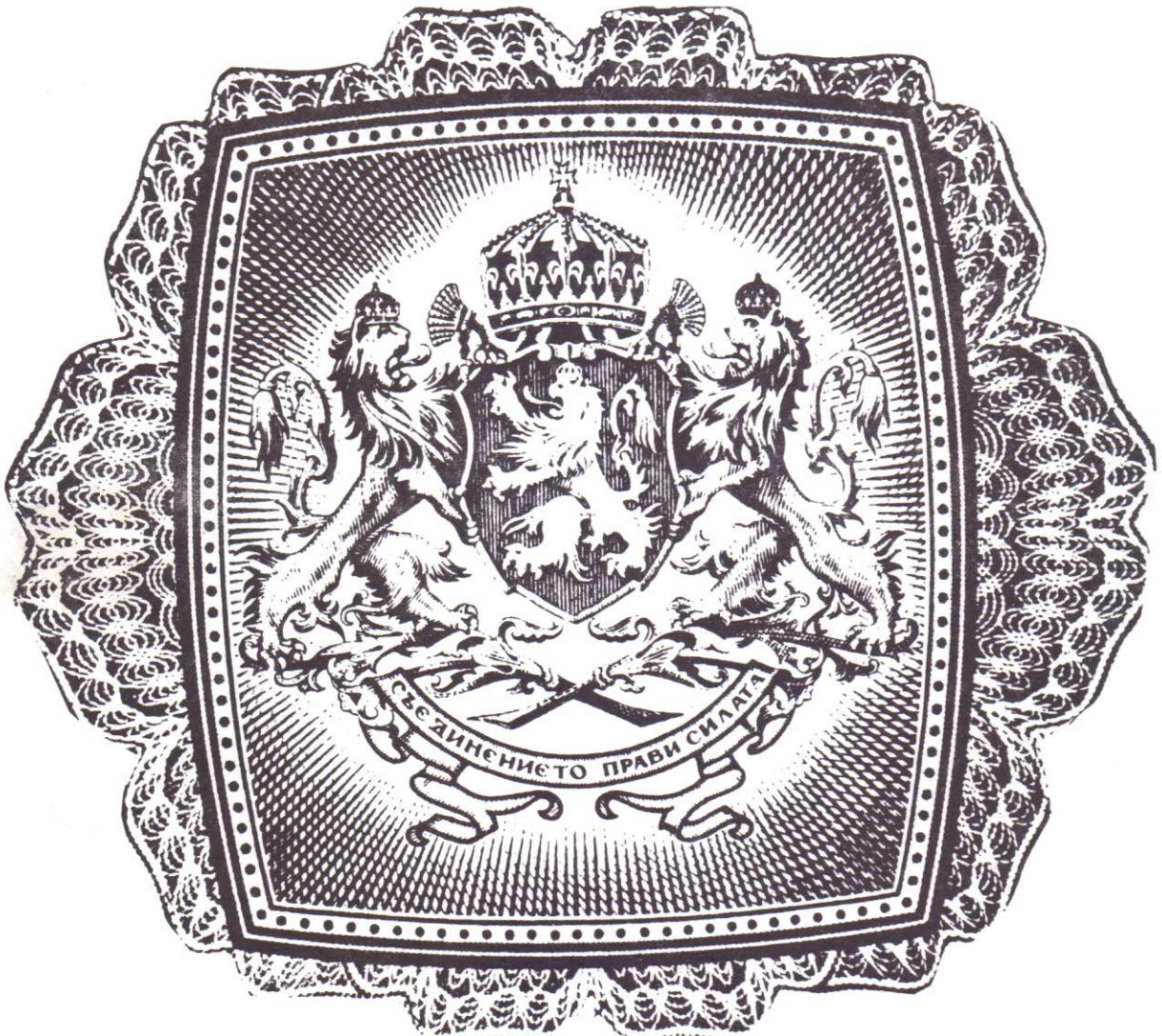

БОРБА®

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

NOVEMBER 1979

БЪЛГАРСКИ ГЕНЕРАЛИ — ПРЕДАТЕЛИ

Въ историята на единъ народъ едва ли има по-гнусно престъпление отъ предателството къмъ народъ и държава. Особено такова престъпление е по-голѣмо въ време на война, когато цѣлия народъ е впрегналъ всичкитѣ си сили за освобождение, обединение или предпазване отъ робство.

Въ славната Българска войска до къмъ края на Втората Свѣтвна война не бѣ отбелязанъ никакъвъ случай на народно предателство отъ никой воененъ чинъ, а камо ли отъ генералъ !

И ето че грима генерали отъ Българската войска лепнаха това черно петно на славната история на нашата войска, за срамъ и позоръ на България. Ето имената на тѣзи генерали - предатели:

ВЛАДИМИРЪ ЗАИМОВЪ

Синъ на поборника Стоянъ Заимовъ. Роденъ на 8 XII 1888 въ Кюстендилъ. Взима участие въ войнитѣ презъ 1912 и 1918. За подривна дейность бива уволненъ отъ войската презъ 1935 год. като генералъ.

Презъ време на Втората Свѣтвна война взима активно участие въ шпионски донесения, като се свързва съ комуниститѣ въ България и Съветския съюзъ. Тѣзи донесения ги предава направо до Москва, чрезъ нелегални комунистически радио станции въ България. Поради тази шпионска дейность много наши войници бѣха избивани отъ патризани въ Югославия и Гърция.

Откритъ отъ полицията, въ сѣда той прави пълни самопризнания, бива осѣденъ на смъртъ и екзекутиранъ на 1 Юний 1942 година.

НИКИФОРЪ НИКИФОРОВЪ

Като генералъ-крестъ е билъ Началникъ на Военно-Сѣдебната часть на Войската. Съвипусникъ на тогавашния Воененъ министъръ генералъ Даскаловъ, той лукаво го е подпитвалъ за много военни тайни, които е предавалъ на комуниститѣ, за препредаване за Москва.

Задържалъ е почти всички смъртни присѣди въ бюрото си, като е лъгалъ Правителството за тѣхъ. Къмъ края на войната е откритъ и даденъ подъ сѣдъ, но по непонятни причини, бива само уволненъ.

Дори и комунистическитѣ му господари не го приеха, следъ като заграбиха властѣта, понѣкога и тѣ се гнусятъ отъ предатели! Дълго време той се скитѣ немилъ-недрагъ по София, докато най-после комуниститѣ му подхвърлиха пенсияка и нѣкакво орденче "За заслуга"

ИВАНЪ МАРИНОВЪ

Завършилъ Военното Училище презъ 1916, участвувалъ въ Първата Свѣтвна война, презъ 1938 година става Началникъ Щаба Въздушнитѣ войски, а презъ 1942 командува 14 дивизия въ Скопие. На 2 Септемврий 1944 става Министъръ на Войната. Отдавна въ връзка съ комуниститѣ и Звенаритѣ, на 8 Септемврий 1944 той отвара вратитѣ на Военното мишистерство и така прави "преврата" на другия день. Така той улеснява избиването на стотици офицери, негови другари.

Като награда, следъ 9 Септемврий 1944, той бива назначенъ за Главенъ Инспекторъ на Войската, а по-късно пратенъ като Пълномощенъ Министъръ въ Парижъ, да се разтуши и повесели.

